

Krigsbestyrelsen til at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, at ikke Fælleberne blive saaledes ødelagte, som det virkelig fler og er ifet gjentagne Gange i de senere Aar og sagtens ogsaa i tidligere Tider. Det er et Spørgsmaal, som faar saa meget større Betydning, som Fælleberne ere blevene indskrænkede den ene Gang efter den anden, snart er der ublagt et Terrain til Lægeforeningens Boliger, snart til en Kirke paa Østerbro, snart til en Kirke paa Nørrebro, snart til et Hospital, og i den senere Tid er Nørrefælled — hvad der forøvrigt kan være meget hensigtsmæssigt — omdannet paa en saadan Maade til Brug for Øvelser i Terrainen, at den ikke er anvendelig til Brug for Enkeltmands Uddannelse og den første Rekrutuddannelse. Det er ivotrigt en Fælled, hvis Terrainforhold ere af en saadan Art, at den i Reglen vil kunne være tør. Jeg tror at have handlet rigtigt i at henlede Opmærksomheden herpaa, idet det maaste kunde lykkes Krigsbestyrelsen overfor Københavns Kommune at bevirke, at der ikke skete Øjtagelse af disse Forhold. Det turde maaste ogsaa være, at der kunde være Grund for Krigsbestyrelsen — thi det blev sagtens den selv, der maatte tage Initiativet dertil og ogsaa besørge det gjort — til at foretage en Vandafledning paa Dele af den store Blegdamsfælled, da store Dele af den meget ofte ere uanvendelige ved Øvelserne, fordi der er en for høi Grad af Fugtighed, og Dele af den ikke sjældent staa under Vand. Jeg gjør opmærksom paa dette Spørgsmaal i de unge Vernepligtiges Interesse, som skulle uddannes til at være værende med til at forsvare Landet. Jeg tror, at det er ikke uden Betydning; det vil maaste endogsaa kunne paavises, at dette Forhold ofte har virket støbeligt for deres Sundhed, og at det har megen Betydning for de unge Menneskers Reparationsudgifter til Fodtøj, turde være udenfor al Tvivl.

Krigsministeren (Kauffmann): At en af Kontierne paa Krigsministeriets Budget foreslaas forhøiet, hører vistnok til de mindre almindelige Tilfælde. Det er kun Skade, at Krigsministeren i Reglen maa sætte sig imod en saadan Forhøielse. Dette er saaledes Tilfældet med det Ændringsforslag, det ærede Finantsudvalgs Flertal har stillet under Nr. 88 til Konto A. a., der angaar de ordinære Udgifter i selve Krigsministeriet. Her er nemlig foreslaaet en Forhøielse af 400 Kr. Jeg havde foreslaaet en Nedsættelse paa Kontoen af samme Sum og det af følgende Grund: Det vil nemlig være det høie Thing bestjendt, at Lov af 2. Juli 1870 ikke endnu har faaet Anvendelse paa Krigsministeriets tvende Departementschefer, men vel paa dets Kontorchefer og Fuldmægtige. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) har allerede taget sig med megen Varme af Departementscheferne, saa jeg kun har meget lidt at sige til, hvad han har

fremført. Jeg vil saaledes blot endnu fremhæve, at det dog er et ganske enestaaende Tilfælde, at saa høitstaaende Embedsmænd, som beklæde saa vigtige, ansvarssfulde og betroede Poster som Departementscheferne i et Ministerium, med Hensyn til deres Pensionsret skulle staa i Klasse med Fyrbøderne og Budene i Ministeriet. Jeg tror ikke, at et saadant Forhold er ganske overensstemmende med Begreberne om Anstændighed eller Retfærdighed. At dette Forhold ordnes, er derfor ikke blot Krigsministeren, men ogsaa de Vedkommende meget magtpaaliggende. Et Legn derpaa ses i, at den ældre Departementschef selv giver Afkald paa de omhandlede 400 Kr., idet han vil blive lønnet saameget lavere, naar Loven af 2den Juli 1870 bliver gjort gjældende paa dem. Der er gjort gjentagne Forsøg paa at ordne dette Forhold, men hidtil er det aldrig lykkedes. Jeg skal endnu bemærke, til hvad der alt er sagt, at det maa være meget ønskeligt for Departementscheferne at se Forholdet ordnet snarest. Nu for Dieblisset have de jo aldeles ingen Ret til Pension, og forudsætter man, at de bleve satte tilbage i Nummer i Hæren — for Dieblisset staa de udenfor Nummer —, saa vilde, saafremt de af tilfældige Omstændigheder bleve nødte til at søge deres Afkald, eller de fik deres Afkald efter deres Ansættelse paany i Hæren, saa vilde, siger jeg, deres Pension kun blive ganske overordentlig ringe, thi ved dens Sættelse kan da kun komme i Betragtning den Tid, der er hengaaet efter deres Ansættelse paany i Hæren, idet de for den foregaaende Tid ikke ere berettigede til Pension. Altsaa, hvis de blive afskedigede f. Ex. et Aar efter deres nye Ansættelse i Hæren, saa kan deres Pension kun beregnes fra dette Aar, saa at alle de Aar, som de tidligere have tilbragt i Ministeriet, eller de Aar, de tidligere have tjent i Hæren, ere tabte for dem med Hensyn til Beregningen af deres Pension. Dette er virkelig et meget enestaaende og meget uheldigt Forhold, som jeg maa ønske at se ordnet saa snart som mulig. Jeg tillader mig derfor at anmode det høie Thing om, at det i dette Punkt ikke vil følge Flertallet, men Mindretallet og Krigsministeren. — Forslaget under Nr. 89 angaar Krigsministeriets Ønske om, at 113 Militærarbeidere skulle indfalbes til „anden Tjeneste“, til en Tjeneste, som nu forrettes af den tjenstgjørende Styrke, og det nærer dette Ønske, for at den tjenstgjørende Styrke kan blive fri for visse Arbejder, som virke meget generende ind paa deres Uddannelse. Uagtet jeg erkjender, at det vilde være meget ønskeligt at faae dette ordnet paa anden, nemlig paa den foreslaaede Maade, saa lægger jeg dog ikke saa overordentlig stor Vægt paa allerede at faae dette indført nu, forudsat, at man kan gjøre sig Raad om, at Sørløven meget snart vil blive revideret, ved hvilken Leilighed jo dette Forhold kunde blive forandret. Det Ændringsforslag, jeg har stillet, er alle-